

vedtog at grave Kanalen ved Hvide Sande, fremdeles ere til Stede. Man staar i to Lejre derovre, det ene Parti hævder sit og det andet sit, og det er vanskeligt for os herinde at tage et afgørende Standpunkt over for dette Spørgsmaal. Jeg indrømmer i hvert Fald, at jeg i dette Øjeblik ikke er i Stand til at tage afgørende Standpunkt til Spørgsmaalet, jeg tør ikke sige, at Hvide Sande-Kanalen skal lukkes, og jeg tør modsat heller ikke fastslaa, at den skal opretholdes. Det var et Forsøg, som i sin Tid blev gjort, det blev anerkendt fra alle Sider, og der er derfor en Mulighed for, at vi kunne jævne Kanalen igen, men modsat er der ogsaa en Mulighed for, at vi kunne befæste Kanalen. Jeg fremhævede i sin Tid, at man ikke kunde vente, at den løse Gennemgravning gennem Tangen vilde blive det bestaaende, der maatte i Fremtiden ske et eller to, enten maatte man gaa fra Hvide Sande, eller man maatte befæste Udløbet. Jeg tør altsaa i dette Øjeblik hverken tilraade det ene eller det andet. Jeg tror, det er nødvendigt, inden vi herinde tage endeligt Standpunkt, at vi faa nærmere Oplysninger om Sagen i Henhold til helst fuldstændig objektive Undersøgelser.

Under Nr. 119 i Betænkningen findes der omtalt et Samraad om Besparelser ved Opsynet med de kgl. Haver. Ved Rosenborg Have er der for Øjeblikket 5 Betjente og ved Frederiksberg Have og Søndermarken 7 Betjente. Udvalget mener, at dette Antal uden Skade kunde indskrænkes. Det er neppe nødvendigt ved det daglige Opsyn at have et saa stort Antal Betjente. Hvis det ved enkelte Lejligheder var nødvendigt, kunde man antage ekstra Assistance. At afskedige nogle af de Folk, der i Øjeblikket have Stillingerne, tænker dog Udvalget ikke paa, men der kunde være Tale om, naar der er Ledighed i disse Stillinger, at unklade at genbesætte dem, saa at der efterhaanden kunde ske en Reduktion af Betjentenes Antal.

Endelig findes der her ligesom ved alle de andre Ministerier anført et Samraad om Indskrænkning af Honorarer. Men om dette Spørgsmaal blev der ret udførligt forhandlet, da vi behandlede Afsnittet om Konseilspræsidiat, og jeg finder derfor ikke Anledning til at komme nærmere ind derpaa.

K. M. Klausen: Der findes i Betænkningen aftrykt en Skrivelse, hvori det oplyses, at Statsbanerne udføre Arbejde for private, dels Privatbaner, dels private Personer og Kommuner, og Statsbanerne have derved en Indtægt. Jeg har ikke det mindste

imod dette Forhold. Tværtimod glæder det mig, for det vidner om, at Statsbanernes Værksteder ere gode. At de ere i Stand til at optage Konkurrencen med private, og navnlig at de kunne paatage sig at udføre Arbejde for Privatbanerne, synes jeg er et Vidnesbyrd om, at man har Tillid til Statsbanernes Værksteder.

Der har været et Samraad om Vejer- og Maalerinstitutionen, et lignende Samraad havde vi under Ministeriet for Handel og Søfart, men da mange af de Folk, der ere ansatte som Vejere og Maalere, høre under Statsbanerne, er det ret naturligt, at Sagen ogsaa kommer frem her. Det viser sig, at adskillige Stationsforstandere ere ansatte som Vejere og Maalere og derfor have en meget stor Ekstraindtægt. Der er Stationsforstandere, hvis Veje- og Maaleindtægt kan løbe op til 3—4,000 Kr. Der er maaske dem, der, naar de køre forbi en eller anden Landstation, tænke: Der sidder en stakkels Stationsforstander og halvsulter, men naar man saa gør op, hvad en saadan Mand har, kan han have en Løn af mellem 7,000 og 8,000 Kr. Det er adskilligt mere end selv den lærdste Universitetsprofessor kan drive det til. Jeg synes, at her er et Forhold, der burde tages under Overvejelse. Der er ingen Grund til, at Stationsforstandere skulle have en saa stor Ekstraindtægt, som dette kan beløbe sig til, saa meget mere, som de vistnok i alle Tilfælde benytte Stationspersonalet til at udføre disse Maalinger og Vejninger. Spørgsmaalet har været fremme i Finanslovkommissionen og er nu draget frem her og henstilles saa til den højtaerede Minister.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale Uniformsspørgsmaalet. Det er et Spørgsmaal, der af Socialdemokratiet har været rejst i flere Aar, og den Fordring, vi her stille, er, at Syningen af Uniformer skal udføres efter tarifmæssig Betaling. Under det radikale Ministerium, medens Hr. Weimann var Minister for vort Trafikvæsen, lykkedes det at faa indsat den Bestemmelse i Licitationsbetingelserne, at Arbejdet skulde udføres efter tarifmæssig Betaling, men efter at vi have faaet den nuværende Minister for vore Statsbaner, er denne heldige og gavnlige Bestemmelse gledet ud igen. Vi ere nu komme ind under Konkurrenceforhold fra Leverandørernes Side, der ere i høj Grad uheldige. Man er dog vist kommen saa vidt, at man fra alle Sider anerkender det heldige i, at der er faste Overenskomster mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Det skaber rolige og tilfredse Arbejdsforhold. Alle rettænkende og humane Arbejdsgivere aner-